

at foreslaa, at Lovforslaget tages under næriere Overveielse i et Udvalg, idet jeg tror, at der er flere Punkter, hvor man ved en noget forandret Affattelse kan høde en Del paa de Mangler, som maasse nu ere til Stede. Jeg skal ikke benegte, at der maasse kan være uheldige Forhold til Stede ved det, som nu bestaar, men det forekommer mig ogsaa, at det, som her er foreslaaet, lader Afkilligt tilbage at ønske.

Søleget: Den ærede sidste Taler har misforstaaet Noget af, hvad jeg har sagt. Den Uffit, som man har klaget over, og som særlig har fundet Sted, er den, at de, som ønskede at blive Kuratorer, navnlig have henvendt sig til Fallentens Tjenestefolk og Arbeidere. I et stort Faltitbo findes der en overordentlig stor Mængde Kontorister, Tjenestefolk og Arbeidere, som ere privilegerede for deres Fordringer, hvilket vil sige, at de faae deres Penge betalte forud for alle Andre. I alle Boer, som ere af nogenlunde Betydning, ere disse Fordringshavere altsaa fuldstændig sikre paa at faae det, der tilkommer dem, uden Hensyn til — kan jeg næsten sige —, hvorledes Boet behandles, og derfor er det, jeg siger, at disse smaa Fordringshavere have ikke nogen virkelig Interesse i, hvorledes Boet behandles, fordi de ere sikre paa at faae, hvad de skulle have, uden Hensyn til om Boet behandles godt eller daarlign. Det var denne Bemærkning, som jeg tillod mig at gjøre, og det vil vistnok indrømmes, ogsaa af den ærede Taler, naar han bliver gjort opmærksom derpaa, at der ingen Grund er til at tillægge disse Fordringshavere en saa særlig Indflydelse paa, hvem der skal være Kurator, som de unegtelig faae, naar man alene tager Hensyn til Tallet. Jeg skal blot endnu gjøre en lille Bemærkning med Hensyn til, hvad den ærede Taler sagde angaaende Fordrignerens Bægt. Ved Fordrignerens Bægt fortaas blot Fordrignerens Størrelse uden Hensyn til deres Soliditet. Det Ord, som her er brugt, er det samme, som er brugt alle andre Steder i Konkursloven, uden at det har givet Anledning til nogen Mistydning, og det er altsaa vistnok det eneste, der kan bruges, naar man ikke vil forandre Konkursloven helt igjennem. Jeg tror altsaa ikke, at det kan give Anledning til nogen særlig Betragtning, at man har villet gjennemføre det Princip, som forøvrigt er udtalt paa mange andre Steder i Konkursloven, nemlig, at Kreditorerne stemme efter deres Løb og efter deres Fordrignerens Størrelse, ogsaa her i Loven med de samme Ord.

Justitsministeren (Mellermann). Jeg vil blot endnu gjøre en Bemærkning til det, som blev fremsat af en æret Rigsdagsmand her lige overfor (Clausager), og det er den, at det jo slet ikke er Meningen i og for sig at benegte, at den mindre Fordring kan for den mindre Bemblede

have lige saa stor Interesse som den større Fordring for den mere Bemblede; men det er en Erfaringsætning — det kan ikke nytte, hvad man siger, thi det viser sig i det virkelige Liv — at disse smaa Kreditorer ikke tage sig noget af Boets Behandling. Det tillader deres Lid og Sællighed dem ikke, og heller ikke hele det Standpunkt, hvorpaa de staa. Herved tænker jeg nu ikke en Gaan saa meget paa Tjenestefolk, thi Tjenestefolkenes Interesse er i Almindelighed, som den ærede sidste Taler bemærkede, meget lille, da de som oftest, naar Boet ikke er ganske overordentligt daarlign, faae deres Penge, hvorledes det saa end gaar; men saadanne Folk som smaa Haandværkere, De-taillister og Eignede, som kunne have Regninger paa mindre Beløb i Boet, ere ikke privilegerede. De skulle betales ud af den almindelige Masse, og overfor dem kan Boets Behandling forsaavidt have Betydning; men de fleste Folk af denne Slags ere i Virkeligheden Folk, hvis Lid og Sællighed og hele Stilling ikke tillader dem at møde i Skifteamlinger; de bryde sig slet ikke derom, de anmelde Fordringen og afvente saa, hvad der videre vil ske. Dersom de skulde give mange Møder for en saadan Fordrings Skyld, saa vilde det for dem være et større Lidstøb og en større Ud-gift, end de kunde taale at underkaste sig. Jeg fastholder derfor, at det er Noget, som ligger i Sagens Natur, at den større Del af disse smaa Fordringshavere, hvor vigtige end deres Fordringer ifølge deres Formuesbestaaffenhed kunde være for dem, alligevel ikke vilde kunne bringes til at interessere sig videre for Boets Behandling og de dermed i Forbindelse staaende Spørgsmaal.

Clausager: Jeg giver den ærede Minister fuldstændig Ret i, at de saakaldte mindre Fordringshavere selvølgelig ikke kunne i den Grad som de større interessere sig for Boets Behandling, hvilket for en Del ogsaa ligger over deres Evner, om man saa skal kalde det, men lige fuldt forekommer det mig, at de have en Interesse, som de kun kunne gjøre gjældende ved Balget af Kurator, og naar de der skydes til Side maasse for en enkelt Fordringshaver med et stort Beløb, der viser sig ulige svagere og mere usolid end de mindre Fordringshaveres Fordringer, saa forekommer det mig, at disse skydes lidt for meget til Side, naar de ikke kunne gjøre deres Interesser helt og fuldt gjældende ved Kuratorvalget. Jeg glente før, at jeg vilde have sagt et Par Ord angaaende en Uttring af den ærede 5te Landsthingsmand for 9de Kreds (Vraah), der udtalte sig mod en Bestemmelse i det foreliggende Lovforslag med Hensyn til Skifterettens Berettigelse til at kassere Balget af Kurator. Jeg kan ikke se Andet, end at den Mening, som det nævnte ærede Medlem gjorde sig til Talsmand for, har en Del Berettiget ved sig. Naar Skifteretten uden videre kan kassere ikke alene een, men, saa vidt jeg